

efter den nye Bærnepligtslov. Det faaer den ærede Landsstingsmand mig ikke til at troe, at der skulde ligge nogen Fare med Hensyn til Lovens Gjennemførelse deri, at det ikke saar lykkes at gennemføre den endelige Ordning af nærværende Sag ved Lov. Jeg vil dog aldeles ikke, at der tillige hos mig er den Betragtning tilbage, at det dog maa skee ikke en tilstrækkelig overveiet, om ikke disse Udskrivningsforretninger og Sessionsforholdene i det Hele kunne henlægges under Amtmændene; men dette Spørgsmaal er dog paa ingen Maade Noget, som styrer mig i nærværende Sag har en bestemmende Indflydelse. Selvom denne Betragtning (aldeles ikke) laa paa Bunden hos mig, maatte jeg komme til det samme Resultat, nemlig det, at Ministeren ikke kan og ikke bør kunne erwinde, at denne enkelte Lovskilde kunne gennemføres i indværende Aar, Løsbrevet fra den almindelige Lønningslov og Løsbrevet fra de enkelte Lønningslove. Det er lige dog i alt Fald kun et enkelt administrativt praktisk Hensyn, som driver denne Lov frem og vil drive den gennem uden Hensyn til dens Sammenhæng med de almindelige Principer, fra hvis Behandling og Drøftelse, ligesom fra de andre Sagens Behandling og Drøftelse, den ikke kan afvikles. Naar det tilkommer, at der er lagt saa megen Vægt paa dette Konstitutionsspørgsmaal, og deri er jeg enig med det ærede Medlem, at Regjeringen maa og bør modsætte sig det — kan jeg ikke see, hvorledes den høitærede Minister kan troe, at denne Lov skulde kunne gennemføres i nærværende Samling. Det forekommer mig, at det vilde være meest praktisk at tage under Overveelse, om det ikke vilde være vigtigt ved en Lov, som absolut har Mejlertidighedens Præg, at er hverve Bemyndigelse til en Ordning for det næste Aar. Det maa dog heller ikke glemmes, paa hvilket Tidspunkt af Sessionen denne Lov kommer til os, at den skulde kunne gennemføres i nærværende Samling. Det forekommer mig, at det vilde være mest praktisk at tage under Overveelse, om det ikke vilde være vigtigt ved en Lov, som absolut har Mejlertidighedens Præg, at er hverve Bemyndigelse til en Ordning for det næste Aar. Det maa dog heller ikke glemmes, paa hvilket Tidspunkt af Sessionen denne Lov kommer til os, at den skulde kunne gennemføres i nærværende Samling.

Magius: Naar jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, da er det væsentligst for at udtale mig angaaende den Bestemmelse i Lovforslaget, at Udskrivningscheferne skulle være konstituerede. Det forekommer mig nemlig, at

det, efterat Hærloven er bleven gennemført, og efterat Bærnepligtslovforslaget nu er gået igennem hos os, ogsaa maa ansees for at være i høj Grad ønskeligt at faa den faste Ansættelse af Udskrivningscheferne afgjort. Jeg nødsages saaledes til at udtale mig imod den Antydning, som den ærede sidste Taler fremkom med, hvorfor det ikke var ham af Betydning, at det foreliggende Lovforslag blev gennemført i indværende Samling, idet han navnlig henviste til Muligheden af, at Udskrivningschefesforretningerne bleve henlagte til en eller anden af vore øvrige Embedsmænd. Man har jo i saa Henseende henpeget paa Forskjellige; den ærede Taler nævnte selv Amtmændene, medens fra andre Sider ligeledes Chefene for Forstærkningsbataillonerne ere bleve fremhævede. Seer man helt til den note Forbindelse, hvortil den nu indførte Inddeling af Udskrivningsdistrikterne staar med hele Armeens Inddeling i forskellige Brigadefrees, saa tror jeg imidlertid, at det maa erkjendes for meget ønskeligt, at man bibeholder den Inddeling af Udskrivningskredsene, som allerede er vedtaget, og som vil faa en yderligere Bekræftelse, naar Udskrivningscheferne blive fast ansatte. De Forretninger, der ere henlagte under Udskrivningscheferne, ere nemlig nu for hver Brigadefrees Vedkommende samlede paa en bestemt Haand. Hvilket andet Alternativ man derimod saa end vilde slaa ind paa vilde man derved bryde dette Princip, og man vilde derved i meget høj Grad vanskeliggøre de Forretninger, som Brigadefreesen har med den vedkommende Udskrivningschef. Seer vi hen til de Grunde, der skulde kunne tale for at afslette Udskrivningskredsens Embeder som særegne Poster, saa vil man vel som ret af de vigtigste Hensyn — og jeg skal villig indvillige, at det er et Hensyn, som vi bestandig maae have vor Tanke henvendt paa — nævne den Besparelse, der opnaaes ved at udskrænte Embedsmændenes Antal saameget, som muligt, men derhos at lønne dem, der blive tilbage, saaledes, at de ere aflagte i Forhold til det Arbejde, som de faa at udføre. Det forekommer mig imidlertid, at det indværende et stort Spørgsmaal, om der ogsaa virkelig vilde kunne indtræde nogen Besparelse ved at medlægge